

ԿԸ.

ԻՉ. 352. տող 13. «Այր ոք այր ոք՝ դեռ անդէն ի մարմին իւրում ընդ վայրենի դէս մարտ եղեալ յաղթէ»:

Ուղղ. Այր ոք այր, որ դեռ անդէն էն.:

ԿԹ.

ԻՉ 353. տող 1. «Բարեխօս կոչեցեալ է վասն մխիթարութեան քարեխօսարեան և օգնականութեան տկարութեան մերոյ»:

Ուղղ. վասն մխիթարութեան որով բարեխօս է ի թիկունս օգնականութեան հասանէ:

Հ.

ԻՉ 354. տող 17. «Եւ լայնեա՛ դու գմիտս քո ի պաղեստինացւոց աշխարհէ աստի ի հռոմոց թագաւորութիւն. և անտի տնս զպարսից աշխարհն, զհնդկաց աշխարհն, զգլխաց, գուռքամատաց գաղղիաց, սպանիաց, մաւրոսաց, լիբէացւոց, եթեովպացւոց, և զայլոց»:

Ուղղ. զՍաւուրմատաց կամ զՍարմատաց, Գաղղիոյ, Սպանիոյ. իսկ ի յոգնականն ջոց:

ՀԱ.

ԻՉ. 358. տող 4. «Զի այժմ փոքր ի շատէ են շնորհքն, այլ յայնժամ առաւտութեամբ բաշխէին պարգեքն: Բայց առակ էր, որ լինելոց էր յաւուր Պենտեկոստէից առ մեօք»:

Ուղղ. բայց առակէր, (այսինքն նշանակէր). կամի Ս. Հայրս ասել թէ ի հնումն ևս առատապէս բաշխուեցան պարգեք Հոգւոյն, բայց այն ամենայն նմանութիւն մ'էր. ակնարկութիւն՝ ինչ որ Պենտեկոստէից օրը Հոգին Սուրբ զգալի օրինակով պիտի հեղուր հաւատացելոց վրայ իւր շնորհքը:

ՀԲ.

ԻՉ 362. տող 17. «Ասա դու ինձ գերազն զոր տեսի. և տեսի, և ոչ գիտեմ»:

Ուղղ. ես տեսի և ոչ գիտեմ: «Տեսանես զգօրութիւն Հոգւոյն սրբոյ, որ տեսինն չգիտեն և որ ոչն տեսին և՛ գիտեն և՛ թարգմանեն»:

ՀԳ.

ԻՉ 365. տող 6. «Յայնժամ վասն լսելիաց ամիոփութեան զյօժարութիւն կարճեցաք. զի անյագ իմն է վասն Հոգւոյն սրբոյ ճառք պատգամաց. բայց այժմ ի կողմն մի որ ինչ պիտոյ է, դարձեալ միասնգամ առցուք. զղօղեալ մերոյ տկարութեան ի բազմութենէ գրոցն ճառիցս, զայս այժմիկ մտադիրութեամբ խոստովանիմք»:

Ուղղ. ի բազմութենէ գրոցն ճառից: Հոգւոյն Սրբոյ մասին ճառելը, Ս. զբքի վկայութեան շատութեան համար, միայն մէկ կողմանէ նկատեր է բանը, հիմայ ուրիշ տեսակէտով պիտի ճառէ: Տես էլ 380 տող 13. Իսկ արդ թերեւս... ի շինած բանիդ:

(Շարունակելի)

Հ. ԳԱՐԲ. ՆԱՍՊԱՅՏՈՒՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ՆՈՐ ԲԱՌԵՐ

ՄԱՇՏՈՑԻ ՄԷՋ

(Շար. տես 1922 թվ. էջ 17)

Վարդագեղ «վարդի պէս գեղեցիկ»։ Բազմերանգ, ազգի ազգի գունովը, ծառովը և ծաղկամբը, բուսովը և տնկովը, վարդագեղ, կարմրափայլ զարդաբեւ. Մ. մաշտ. 24 ա:

Վերայասիլ «վերը դաստիլ, վերը դասաւորուիլ»։ Շնորհեա նմա ընդ երջանիկ հայրապետացն վերադասիլ. Մ. մաշտ. 363 բ:

Վերածննդորին «վերածնութիւն»։ Կանոն Աւագան օրհնելոյ՝ որ ունի զկարգ փրկութեան և յաստուածային ընորհս վերածննդութեան։ Մ. մաշտ. 189 ր։

Վերակրկնի «նորէն կրկնել»։ Կրկնեացն և վերակրկնեացն ըստ առաջնոյն ամբողջապէս։ Մ. մաշտ. 157 ր։

Վերացատուի «փառաւորուիլ, մեծաւորուիլ»։ Շնորհեա՛ սմա յարդար դատաւորութեան ջրում ընդ Պետրոսեան աթոռակցութեանցն վերապատուիլ։ Մ. մաշտ. 369 ր։

Վիթան «վիթուած սաղմը. avortan»։ Երանի թէ իբրև զվիթանն էի, որ անկար կորեաւ և ոչ ետես զլոյս։ Մ. մաշտ. 1714, էջ 391։

Վիմակիր տես Քարակիր։ Եւ թողեալ զայն ի գիրկս վիմակրին, գայ անտի առ բարն։ Մ. մաշտ. 159 ր։

Վնասնատել «վնեկ, վնիւ կտրել»։ Եւ յաւարտ ընտրութեանն՝ մինչև վնասանտեացն և զեզերս տեղոյն նշանակեացն։ Մ. մաշտ. 155 ր։

Ճարմուտ «տարելից»։ Կանոն մեծի եօթն աւուր կամ քառասնօրեայ և կամ տարեմուտ կատարելոյ։ Մաշտ. 585։ (Քառարանները կը նշանակեն միայն «կազանդ, ամանոր, նոր տարի» նշանակութեամբ)։

Տնասնափայլ «աստուածային փայլով»։ Եւ հաճոյական մաղթանօք՝ ընդ եղիայի արժանաւորիլ աստուածային և տեառնափայլ երևմանն։ Մ. մաշտ. 274 ր։

Տնօրհնէք «Ծնունդին և Զատիկին տուն օրհնելու արարողութիւնը»։ Տնօրհնէք ի սուրբ Ծննդեան։ Մաշտ. 836։ Տնօրհնէք ի սուրբ Զատիկի։ Մաշտ. 847։

Տպագիտնափայլ «տպագիտն քարին պէս փայլուն»։ Զյականց շափիւղայս տպագիտնափայլս։ Մ. մաշտ. 24 ր։

Յրտածեմ «ցուրտէն ծեծուած, ցրտահար»։ Եւ փոխանակ ցրտածեմ և բոկազնաց լինելոյ։ Մ. մաշտ. 1714, էջ 624։

Փարատել «սրբել, մաքրել»։ Կանոն փարատելոյ զտուն նորածին մանկանց։ Մաշտ. 321։ (Այս նոր առումները կը զանուին նաև գաւառականներուն մէջ, հմտ. Վն. «Թնիթին մէջը լաթով մը սրբել՝ մաքրել», Ննիս. ծնունդէն յետոյ տղացկանին տունը օրհնել)։

Փոշիմանի «զղջալ», Յաղթահարեալ ի բնութենէն՝ անկանի ի մեղս և սխալեալ փոշիմանի։ Մ. մաշտ. 252 ր։ Մի գուցէ սխալեալ իցէ և փոշեմանեալ, (ե-ով)։ Մ. մաշտ. 341 ր։

Փորորար «Ժամարարին փորին կապելու տեսակ մը զարդարուն զօտի՝»։ Եւ զկնի առնու զփորորար մի ժամարարի կարմիր և արկցէ ի վերայ շապկին ուղղակի։ Մ. մաշտ. 190 ր։

Քարակիր (որ և վի՛ակիր) «եկեղեցւոյ հիմարկութեան ժամանակ օծելի հիմնաքարերը կրող անձը»։ Եւ տայ զիրարանչիւրսն ի գիրկս ի ժառանգաւորացն եկեղեցւոյ՝ ըստ պատուոյն պատշաճի՝ քարակիր պատրաստեցելոցն յինքնէ։ Մ. մաշտ. 158 ր։ Նոյնը նաև էջ 159, 164։

Քնգահաճոյ «քեզի հաճելի»։ Լինել ինքն իբրև զմի ի քեզահաճոյ և ի բարեվաստակ արանց։ Մաշտ. 698։

Քնոտ «քնկոտ, շատ քնացող»։ Զի թէ տգէտ է կամ թերհաւատ, կամ ծոյլ է և քնոտ, կամ ազահ է և արծաթասէր։ Մ. մաշտ. 342 ր։

Քոյիկատունկ «քու տնկած»։ Ի քոյինատունկ զուարթաստղարթ զրախտին փափկութեան եղեալ։ Մ. մաշտ. 23 ր։

Քրիստոնեամիկ «քրիստոնեաներ ծնուցանող»։ Աւագանն սուրբ՝ իբրև որովայն քրիստոնէածին համարեալ է նմա։ Մ. մաշտ. 189 ր։

Հ. ԱՃԱՌԵԱՆ

1. Հետք է տա. փորորար կը կոչենք և է այն՝ զոր ժամարար կը զգնուէ զկնի վար. ինչպէս բերուած օրի նախն աւ է՛րսէ։